

Vejen svandt for dine fødder,
og kun hos Veronika
slog dit ansigt sine rødder
på sin vej til Golgata.

I sit klæde bar hun dine
ansigtstræk i evighed,
mens du selv alverdens pine
bar for vores salighed.

Saligpriset være verset,
der opsamler dine ord
i en hellig gral ved korset,
så du slipper vores jord.

Dine ord i vores hænder
knæler som en kirke ned
i den pinesol, som brænder
i den første menighed.

Vejen foran dine fødder
går igennem Golgata,
hvor du sænker dine rødder
som et træ, Veronika.

Lars Hougaard Clausen